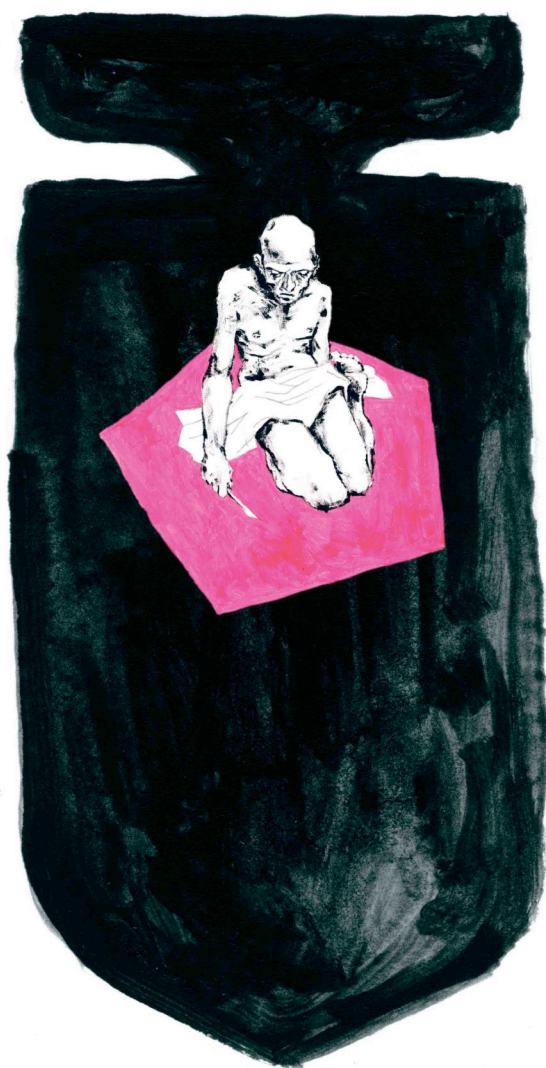

SONGS ON THE MAHABHARATA

VLIJMSCHERPE ROCK EN SPOKEN WORD

DOOR THEATER DE SPIEGEL

26-28 NOV 3-4 DEC 10-11 DEC'09 20u30
SCHELD'APEN . D'HERBOUVILLEKAAI 36 ANTWERPEN

Intro

'Songs on the Mahabharata'. Een verhaal over ons maar ook over u. Over een strijd tussen grootmachten, een strijd in een mens. Over het wel weten, maar niet kunnen. Een spannend dobbelspel brengt de bal aan het rollen. Hij is niet meer te stoppen. Tot het beest zichzelf opvreet.

'Songs on the Mahabharata'; Een visueel concert over de oorlog. Met vlijmscherpe rock. Met suggestieve spoken word. En vice versa.

Een acteur wil het wel eens doen met een rockgroep. Een rockgroep wil er wel eens beeld bij betrekken. Een verroeste loods wordt een muzikale crime scene.

'Songs on the Mahabharata'

26-28 november . 3-4 december . 10-11 december om 20u30
te Scheld'Apen . D'Herbouvillekaai 36 . Antwerpen
www.despiegel.com . tickets@despiegel.com . 8 euro

Medewerkers

Tekst	Jo Jochems
Compositie & muzikaal concept	Stefan Wellens
Visueel concept	Karel Van Ransbeeck
Decor	Raf Cammaer

Acteur	Jo Jochems
Manipulatie	Johan Dils
Gitaar & live sequencing	Stefan Wellens
Drums & percussie	Filip Van Laer
Percussie & basgitaar	Luc Bas
Geluidstechniek	Wim De Clerck
Techniek & productie	Lien Verlinde

Songs on the Mahabharata

Het Indische filosofische epos 'Mahabharata' is het vertrekpunt voor deze energieke, actuele muziektheatervoorstelling. Het kernverhaal van de 'Mahabharata' - een van de belangrijkste culturele hoekstenen van het hindoeïsme - is de strijd om de troon tussen twee clans. Maar de 'Mahabharata' is meer dan slechts een verhaal over koningen en prinses, heiligen en wijzen, demonen en goden. De strijd op leven en dood met bijna volledige vernietiging, staat symbool voor de strijd tussen licht en duister, tussen Goden en Demonen, tussen alle mogelijke wezens. De strijd heeft alleen plaats binnen in de mens die tot inzicht en wijsheid komt en zich tracht los te maken van zijn egocentrische beperkingen.

De idee voor 'Songs on the Mahabharata' als groots multidisciplinair theaterwerk ontstond verschillende jaren geleden bij Stefan Wellens. Het visuele concert is zeker geen "West meets East", maar veeleer een experimenteel "West *READS* East". Thematisch worden een aantal elementen uit het oorspronkelijke epos vertaald naar een hedendaagse setting met vragen als 'wat is de betekenis van oorlog toen en nu?' 'Hoe ervaren wij tijdsbeleving?'

een visueel concert

Het veelgelaagde verhaal van de 'Mahabharata' biedt Theater De Spiegel de mogelijkheid om op zoek te gaan naar de raakvlakken tussen ogenschijnlijk zeer uiteenlopende kunstdisciplines. In de voorstelling 'Songs on the Mahabharata' staan muziek en tekst dan ook niet los van elkaar. In tegendeel, ze vullen elkaar aan, ze versterken elkaar.

De gedachtegang van het hoofdpersoneage volgt de verhaallijn van de 'Mahabharata'. Zijn vertelling op het podium is een stream of consciousness, waarin hij verder en verder gedreven wordt naar destructie in zijn hoofd, naar het uitvechten van zijn eigen innerlijke oorlog. In die stream of consciousness wordt het hoofdpersoneage niet alleen geconfronteerd met zijn eigen levensverhaal, maar zijn de muziek en de beelden die gedurende de voorstelling tot stand komen ook zijn tegenspelers. Elk element, visueel of auditief, draagt bij tot het creëren en vervormen van de acties op de scène. Alles is onderling verbonden: de acteurs met de muzikanten, het medium van spoken word, muziek en beeld met de industriële speelplek. Ook worden de visuele acties zoveel mogelijk muzikaal uitgebuit via live remixing/filtering/sequencing.

Visueel wordt gewerkt rond de idee van vijfhoeken. Vijf is in 'Mahabharata' het symbool voor de vijf vingers, de vijf Pandava's die menselijke über-kwaliteiten belichamen: rechtschapenheid, kracht, krijgerschap en wijsheid. Ook de rockgroep, de drum, de leegstaande loods, worden objecten die gemanipuleerd kunnen worden.

over Karel Van Ransbeeck

Karel Van Ransbeeck volgde een professionele opleiding aan het Nationaal Poppentheater te Boedapest (Hongarije) en aan de Hogeschool voor Theater, Film en Televisie te Brussel. Ook volgde hij opleidingen te Neerpelt, Tilburg, Amsterdam, Dordrecht (Nederland) bij onder meer Yang Feng en Frank Soehnle. Te Charleville-Mézières liep hij in 1989 zomerstage bij Petr Matasek in 1995 bij Gérard Lépinos.

Karel Van Ransbeeck engageerde zich bij verschillende poppentheatergezelschappen, zoals Teater Taptoe, De Maan, Welle, Vlinders en Co, Froe Froe. Daar werkte hij als poppenspeler, regisseur of scenograaf. Gedurende 7 jaar gaf hij les in de School voor Poppenspel te Mechelen (nu het Firmament) en gaf hij workshops poppentheater en poppenspel in verschillende hogescholen te Vlaanderen en Nederland. Als poppenmanipulator werkte hij voor de Nationale Televisie, de Schooltelevisie en Les Guignols (Canal+).

Sinds 1994 is Karel Van Ransbeeck artistiek leider bij Theater De Spiegel. Dit theatergezelschap werd door zijn vader gesticht in 1965 als poppentheater. Karel groeide op binnen dit poppentheater en nam de leiding van zijn vader over. Hij verlegde de klemtoon van poppentheater naar de unieke combinatie van poppen en objecten met muziek.

Sinds 2001 ontvangt Theater De Spiegel subsidies van het Vlaams Ministerie van Cultuur als Muziektheatergezelschap. In zijn artistieke zoektocht gaat Karel Van Ransbeeck steeds weer op zoek naar een symbiose tussen figuren, objecten, muziek, geluid, tekst... om zo een theatertaal te ontwikkelen voor een groot publiek.

Deze zoektocht zet hij nu voort in 'Songs on the Mahabharata', waarvoor hij het visuele concept op zich neemt.

met vlijmscherpe rock

Stefan Wellens is de bezieler van 'Songs on the Mahabaratha'. Naast het concept is ook de compositie van zijn hand. Tijdens de voorstelling zal hij de live electronics en het gitaarwerk voor zijn rekening nemen.

Stefan Wellens wil in zijn composities steeds een brug slaan tussen verschillende muziekstijlen. Voor hem bestaat er geen barrière tussen pop, rock of hedendaags klassieke muziek; hij is steeds op zoek naar een interessante tussenvorm.

Dit is ook het uitgangspunt van de muziektheatervoorstelling 'Songs on the Mahabharata', waar het artistieke spectrum gevormd wordt door rockmuziek, elektronica, figurenmanipulatie en spoken word. Soundscapes, songs, instrumentale stukken, zang en spoken word wisselen elkaar in een sterke dramaturgie af.

Componist Stefan Wellens gaat ook aan de slag met een aantal onderliggende aspecten uit de 'Mahabharata': oorlogvoering, agressie, liefde / haat, verval en wederopbouw. Ook de hindoeïstische idee dat er geen tijdsbeleving is, maakt intrinsiek deel uit van de compositie.

over componist / muzikant Stefan Wellens

Stefan Wellens behaalde in 1999 zijn Meestergraadsdiploma altviool aan het Conservatorium te Antwerpen. Met een eigen uitvoering van zijn compositie 'The Golden Gate' behaalde hij de prijs kamermuziek.

In 2001 werd hij muzikaal artistiek leider van Theater De Spiegel. Vanaf dan is er steeds een nauwe samenwerking tussen Stefan en het muziektheater geweest. Hij schreef verschillende composities voor voorstellingen van Theater De Spiegel en andere gezelschappen, waaronder Compagnie Kaiet. Stefan speelde onder andere bij Wannes Van de Velde, Moodlex, (dance-popgroep), Aranis (winnaar Gouden Vleugels 2007), Audiobastards (dance-rockformatie). Sinds 2008 speelt hij als altviolist / gitarist / co-arrangeur bij de muziekgroep Jacko Bond. In 2008 creëerde hij in opdracht van Jeugd en Muziek Vlaanderen arrangementen van drie composities van Kurt Weill voor een concert met onder andere Geike Arnaert in het kader van de finale van de Gouden Vleugels 2008.

Stefan Wellens is dus sinds 2001 artiest aan huis bij Theater De Spiegel. Tot op vandaag is de artistieke wisselwerking tussen Stefan Wellens en Theater De Spiegel erg hecht. Niet alleen is Stefan een vaste componist binnen Theater De Spiegel, ook speelt hij dikwijls zelf in de voorstellingen mee. Na de compositie voor 'Grote Pien, Kleine Pien' (2002), 'En attendant' (2003), 'Lust' (2003), 'De Rode Draad/k' (2004) en 'Carmina Bremana' (2008) neemt hij nu de compositie en het muzikaal concept van 'Songs on the Mahabharata' op zich.

en suggestieve spoken word

Het orale aspect binnen de Indische vertelcultuur wordt op scène gebracht via zang en spoken word. Binnen het filosofisch basismateriaal van de 'Mahabharata' gaat auteur Jo Jochems op zoek naar een eigen perspectief. Er wordt in de tekst een metapositie gecreëerd: niet het verhaal, maar onze kijk op het verhaal wordt verteld. De personages zijn het meest interessant wanneer ze hun menselijke kant vertonen: jaloezie, twijfel, wraakzucht, hebberigheid... met andere woorden als ze in de ban zijn van hun menselijke 'demonen'.

'Songs on the mahabharata' biedt een westerse kijk op het thema Indische epos. De universele emoties als liefde en haat, agressie... worden uit de basistekst gelicht en als deelaspecten getransponeerd naar de emotionele / morele strijd van één enkel hoofdpersoon. De nieuwe interpretatie van oude tekst versterkt het universele, tijdloze karakter van het onderwerp.

Via spoken word brengt Jo Jochems deze verschillende menselijke demonen in één twijfelend personage samen, en verbeeldt hij het gevecht van dat personage met deze demonen. Hiervoor stemt hij zijn taal af op de muziek. Muziek en woord lopen in elkaar over. Het publiek krijgt een muzikaal concert te zien, waarbinnen een verhaallijn zichtbaar wordt.

De idee van de tussenvorm, van een totaalconcept, een rockformatie, wordt opengetrokken naar een theatrale setting. Spreker en poppenspeler zitten mee vervat in het muzikale idee en de rockgroep krijgt een dramaturgische functie. Uiteindelijk zijn beide werelden niet meer van elkaar te onderscheiden.

over auteur / acteur Jo Jochems

Jo Jochems studeerde Germaanse filologie aan de universiteit van Gent en volgde les aan de toneelacademie te Maastricht waar hij in 2004 als theatermaker afstudeerde.

In enkele jaren tijd zag hij alle hoeken van het Vlaamse jeugdtheater. Hij werkte als dramadocent voor middelbare scholieren bij het Brusselse jeugdtheater BRONKS en als regieassistent bij de muziektheatervoorstelling 'Soepkinders' van Laika en HETPALEIS. Als theatermaker tekende Jochems voor bijzondere voorstellingen als 'Alice' en de zelfgeschreven muzikale monoloog 'De man die naar muziek ruikt' bij KOPERGIETERY. Nadien maakte hij de voorstellingen 'Verzeten' (geselecteerd voor het theaterfestival Vlaanderen) en 'Zucht' bij het theatergezelschap Luxemburg. Bij Studio Orka speelde hij in de voorstelling Lava. Hij werkte mee als acteur/theatermaker aan de voorstelling 'Meneer Porselein' (selectie theaterfestival Nederland). De teksten van de producties 'Verzeten' (theatergezelschap Luxemburg, 2006), 'Meneer Porselein' (Studio Orka, 2007) en 'Zucht' (Theatergezelschap Luxemburg, 2009) kwamen tot stand dankzij de samenwerking tussen Jo Jochems en andere theaterauteurs (Manoe Frateur, Bart Danckaert Bert Haelvoet e.a.) In 2008 werd hij laureaat van de Cultuurprijs Jeugdtheater.

Jo Jochems maakt theater met liefde en lef. Telkens weer slaagt hij erin om zijn eigen rijke beeldingswereld en de beeldingswereld van de kindertijd in een eigen universum te herscheppen.

Theater De Spiegel

Theater De Spiegel omringt zich als muziektheatergezelschap met zielsverwanten uit verschillende muzikale genres en artistieke milieus. Kenmerkend is de unieke combinatie van twee artistieke talen: de taal van de muziek en de beeldtaal van objecten en figuren. Theater De Spiegel zoekt naar raakvlakken tussen beide werelden, om van daaruit een nieuwe theatertaal te ontwikkelen.

Muziek is steeds de dramaturgische sleutel. Elke voorstelling is een zoektocht naar de communicatieve kracht van stiltes, ritme, klank en herhaling. De muzikale verhaallijn wordt ondersteund door figuren of objecten.

Theater De Spiegel prikkelt alle zintuigen, niet alleen oren en ogen. Via verwondering zoekt ze nieuwe communicatiemiddelen. Daarom creëert Theater De Spiegel zowel voor volwassenen als voor kinderen, meer bepaald voor mindriejarigen. Kleine kinderen hebben een enorme zintuiglijke openheid. Hun manier van kijken opent de wereld van volwassenen, die uitgedaagd worden om het kind in zich opnieuw te laten spreken. Via artistieke expressievormen, die we zintuiglijk begrijpen, spreken jong en oud éénzelfde taal. De taal van de pure emotie.

Elk jaar creëert Theater De Spiegel een nieuwe productie voor volwassenen en één voor de allerkleinsten. 'Songs on the Mahabharata' is de nieuwe voorstelling voor volwassenen van seizoen 2009-2010.

Theater De Spiegel geniet de steun van de Vlaamse Gemeenschap en de Provincie Antwerpen.